

باسمه تعالی

ابوماهر ابن سیار شیرازی

ابوماهر ابن سیار موسی بن یوسف شیرازی پزشک جراح و استاد علم طب در قرون سوم و چهارم هجری و معاصر با آل بویه بود.

ابوماهر نخستین کسی بود که در دوران آل بویه، تعلیم و تربیت پزشکان در شیراز را به دست گرفت. وی در جراحی و مداوای انواع تب، بسیار زبردست بود و کنیه ابوماهر نیز به سبب مهارت وی در عمل‌های جراحی‌اش بوده است. وی در شاعری، فصیح و در فلسفه، حکمت و منطق، نیز متبحر بود. از شاگردان نامی او در طب، به احمد بن محمد طبری و علی بن عباس اهوازی می‌توان اشاره کرد.

گرچه رکن‌الدوله و عضدالدوله دیلمی (حاکمان وقت) او را بسیار بزرگ می‌داشتند، اما خود او افتخارش خدمت به مردم عادی بود و به همین علت نزد عامه هم بسیار معتمد و محبوب بود. زمانی که ظفره (ناخنک) چشم و زخم سلعه (گره گوشتی) گردن عضدالدوله دیلمی را چنان با استادی جراحی کرد که کوچک‌ترین نشانی از آن برجای نماند و به همین سبب امیر دیلمی هدایای شایسته‌ای برایش فرستاد، او از پذیرفتن آن‌ها عذر خواست و این عمل را وظیفه پزشکی خود «به اقتضای انسانیت و مروّت» دانست.